ఏ. ఏం. మైర్ మరియు కో.

వర్సెస్.

గోర్ధనదాస్ సాగర్.మల్

1950

నవంబర్, 30.

[ఫజల్ అలీ, పతంజలి శాస్త్రిమరియు మెహర్ చంద్ మహాజన్న్యాయమూర్తి.]

మధ్యవర్తిత్వం --"అమ్మకపు" మరియు "కొనుగోలు " నోట్ల ద్వారా వస్తువులను విక్రయించడానికి బ్రోకర్ ద్వారా ఒప్పందం--మధ్యవర్తిత్వ నిబంధన--మధ్యవర్తిత్వ నిబంధనను అమలు చేసే బ్రోకర్ హక్కును విక్రేత నిరాకరించడం- మధ్యవర్తుల అధికార పరిధి--తీర్పు చెల్లుబాటు –ఒప్పంద నిర్మాణం.

బ్రోకర్లసంస్థఅయిన అప్పీలుదారులు ప్రతివాదులను ఉద్దేశించి "ఎ మరియు కో, బ్రోకర్లు" అని సంతకం చేసిన "అమ్మకపు నోటు" కింద ఒక పరిమాణంలో జనపనారను విక్రయించడానికి మరియు కొనుగోలు చేయడానికి ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు, అదే తేదీకి చెందిన "కొనుగోలు నోట్" మరియు అదే పరిమాణంలో జనపనారను మూడవ వ్యక్తిని ఉద్దేశించి "ఎ మరియు కో, బ్రోకర్లు" గా సంతకం చేశారు. "అమ్మకపు నోటు" సాధారణ మధ్యవర్తిత్వ క్లాజును కలిగి ఉంది , దీని కింద అన్ని విషయాలు , ప్రశ్నలు, వివాదాలు, విభేదాలు మరియు/లేదా క్లెయిమ్ లు , ఒప్పందానికి మరియు/లేదా నిమిత్తమైన మరియు/లేదా దానికి సంబంధించి మరియు/లేదా పర్యవసానంగా లేదా దానికి సంబంధించినవి..................బెంగాల్ చాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ మధ్యవర్తిత్వానికి రిఫర్ చేయబడుతుంది." అమ్మకపు నోటు ద్వారా రుజువు చేయబడిన ఒప్పందం నుండి తలెత్తిన ఒక అంశానికి సంబంధించి వివాదం తలెత్తడంతో, అప్పీలుదారులు వివాదాన్ని మధ్యవర్తిత్వానికి పంపారు. పిటిషనర్లు కేవలం బ్రోకర్లు మాత్రమే కాబట్టి ఈ విషయాన్ని మధ్యవర్తిత్వానికి పంపే అర్హత వారికి లేదని ప్రతివాదులు మధ్యవర్తుల ముందు తదుపరి వాదనను లేవనెత్తారు. మధ్యవర్తులు అప్పీలుదారులకు అనుకూలంగాతీర్పు ఇచ్చారు.

ఈ తీర్పును కొట్టివేయాలని ప్రతివాదులు భారత మధ్యవర్తిత్వ చట్టం కింద హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు:

నిర్ణయించారు , ఆ దశలో ఈ అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తడానికి ప్రతివాదులకు అవకాశం ఉందని భావించి, ఈ తదుపరి వివాదం కూడా ఒప్పందం యొక్క నిజమైన వివరణను మలుపు తిప్పింది మరియు ప్రతివాదులు తమ వాదనను నిరూపించడానికి ఒప్పందాన్ని ఆశ్రయించాలి , ఇదీ కూడా ఒప్పందం నుండి లేదా దానికి సంబంధించిన వివాదం, అందువల్ల మధ్యవర్తిత్వ క్లాజ్ పరిధిలోకి వస్తుంది, మరియు భారత మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 ప్రకారం ఈ తీర్పు అధికార పరిధికి అతీతమైనది మరియు చెల్లదు అనే కారణంతో కొట్టివేయబడదు.

హేమాన్ v. డార్విన్స్ లిమిటెడ్ ([1942.] ఏ. సి. 356) ప్రస్తావించబడింది.

అప్పీళ్ళ అధికార పరిధి: 1950 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు XLII.

ఒరిజినల్ ఆర్డర్ నెంబరు 78 ఆఫ్ 1948 నుండి అప్పీలులో కలకత్తా హైకోర్టు (హారిస్ సి.జె. మరియు చక్రవర్తి జె.) ఇచ్చిన తీర్పు నుండి అప్పీలు.

ఎన్.సి. చటర్జీ (*బి. సేన్*, అతనితో పాటు), అప్పీలుదారులు తరఫున.

ఎ. ఎన్. గ్రోవర్ ప్రతివాదుల తరఫున.

1950. నవంబర్ 30. ఫజల్ అలీ మరియు పతంజలి శాస్త్రి న్యాయమూర్తుల తీర్పు వెలువరించింది

ఫజల్ అలీ న్యాయమూర్తి – ప్రతివాదులు చేసిన సమర్పణపై బెంగాల్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పును కొట్టివేయడానికి నిరాకరించిన ఆ కోర్టు ఒరిజినల్ జడ్జి నిర్ణయాన్ని రద్దు చేస్తూ పశ్చిమ బెంగాల్ లోని కలకత్తా హైకోర్టు న్యాయ ధర్మాసనం ఇచ్చిన తీర్పులోని అప్పీలు ఇది. ఈ కేసులోని వాస్తవాలు ఇలా ఉన్నాయి.

1946, జనవరి 25న, అప్పీలుదారులు 5,000 జనపనార కట్టల అమ్మకానికి ప్రతివాదులతో ఒక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకున్నారు, దీనికి సాక్ష్యంగా ఒక "అమ్మకపు నోటు" (ఎగ్జిబిట్ ఎ) ఉంది, ఇది ప్రతివాదులను ఉద్దేశించి రాసిన లేఖ రూపంలో ఉంది: ఈ పదాలతో ప్రారంభమవుతుంది: "మేము ఈ రోజును మీ ఆర్డర్ ద్వారా మరియు మీ ఖాతా కోసం "అండర్ సైన్డ్" (సంతకం చేసినివారు) కి విక్రయించాము, మొదలైనవి." "అండర్ సైన్డ్" అనే పదం అప్పీలుదారులను సూచిస్తుంది, మరియు ఒప్పందం చివరలో, వారి సంతకం క్రింద, "బ్రోకర్లు" అనే పదం వ్రాయబడింది. అదే రోజు, అప్పీలుదారులు బెంగాల్ జూట్ మిల్లు కంపెనీకి ఒక "కొనుగోలు నోట్" (ఎగ్జిబిట్ బి) ను ఉద్దేశించి ఈ క్రింది వాక్యంతో పంపారు: "మేము ఈ రోజును మీ ఆర్డర్ ద్వారా మరియు మీ ఖాతా కోసం "అండర్ సైన్డ్" వారి నుండి కొనుగోలు చేశాము, మొదలైనవి." ఈ నోట్ లో కూడా, "అండర్ సైన్డ్" అనే పదం అప్పీలుదారులను సూచిస్తుంది మరియు వారి సంతకం క్రింద, "బ్రోకర్లు" అనే పదం కనిపిస్తుంది, "అమ్మకపు నోటు"లో మాదిరిగానే. అమ్మకపు నోటు జనపనార పంపిణీ, పత్రాలను పంపిణీ చేయకపోవడం, పత్రాలను ఆమోదించకపోవడం, క్లెయిమ్ లు మొదలైన వాటికి సంబంధించి అనేక నిబంధనలు ఉన్నాయి, అయితే చాలా ముఖ్యమైన నిబంధనలు 10 మరియు 11 పేరాలలో కనిపిస్తాయి. పేరా 10 ప్రకారం అమ్మకందారులకు కొన్ని సందర్భాల్లో అన్ని జరిమానాలు లేకుండా గడువు తేదీ నుండి ముప్పై రోజులకు మించకుండా జనపనారను పంపిణీ చేయడానికి గడువు పొడిగింపు ఇవ్వబడుతుంది, మరియు పొడిగించిన గడువులోగా ఒప్పందాన్ని అమలు చేయకపోతే, కొనుగోలుదారులు కొన్ని ఎంపికలకు అర్హులు, వాటిలో ఒకటి ఒప్పందాన్ని రద్దు చేయడం మరియు ఒప్పంద రేటు మరియు మార్కెట్ రేటు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ఎంపికను ప్రకటించిన రోజున అమ్మకందారులనుండి వసూలు చేయడం. అదే పేరాలో, ఈ క్రింది దానికి మరొక నిబంధన ఉంది: – "(ఎ)లో పేర్కొన్న అటువంటి పొడిగించిన కాలవ్యవధిలో సరుకులు రవాణా చేయబడును లేదా రవాణా చేయబడవని అమ్మకందారులు

కొనుగోలుదారులకు తెలియజేయాలి మరియు అమ్మకందారులు తాము పొడిగించిన సమయంలోగా రవాణా చేయలేమని తెలియజేసినట్లయితే, కొనుగోలుదారులు నోటీసు అందుకున్న 5 పనిదినాల్లోగా తమ ఎంపికను వినియోగించి అమ్మకందారులకు తెలియజేయాలి. అమ్మకందారులు నుంచి అటువంటి నోటీసు లేనట్లయితే, సరుకులు రవాణా చేయబడలేదని భావించబడుతుంది మరియు పొడిగించిన తేదీ ముగిసిన 5 పనిదినాల్లోగా కొనుగోలుదారులు తమ ఎంపికను వినియోగించుకోవాలి ఇది అమ్మకందారులకు తెలియజేయాలి."

11వ పేరాగ్రాఫ్ ఇతర విషయాలతో పాటుగా ఈ ఒప్పందానికి సంబంధించి "అన్ని విషయాలు, ప్రశ్నలు, వివాదాలు, విభేదాలు మరియు/లేదా క్లెయిమ్ లు , ఒప్పందానికి మరియు/లేదా నిమిత్తమైన మరియు/లేదా దానికి సంబంధించి మరియు/లేదా పర్యవసానంగా లేదా దానికి సంబంధించినవి అటువంటి వివాదాల సమయంలో ఈ ఒప్పందం కింద లేదా రెండు పక్షాల యొక్క బాధ్యతలు మనుగడలో ఉన్నాయా లేదా మరియు ఈ ఒప్పందం రద్దు చేయబడిందా లేదా రద్దుకు ఉద్దేశించబడిందా లేదా పూర్తి చేయబడిందా అనే విషయాలను అనేది ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ నిబంధనల ప్రకారం బెంగాల్ ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ యొక్క మధ్యవర్తిత్వానికి పంపబడుతుంది మరియు అటువంటి నిబంధనల ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వం నిర్వహించబడుతుంది."

ఏకాభిప్రాయం ఉంది , ప్రతివాదులు ఒప్పందం ప్రకారం 2,256 కట్టల జనపనారను పంపిణీ చేశారు, కానీ మిగిలిన 2,744 కట్టలను నిర్దేశిత వ్యవధిలో పంపిణీ చేయలేకపోయారు, మరియు పరస్పర అంగీకారంతో, గడువును 1946 జూన్ 30 వరకు పొడిగించారు. 1946 జూలై 2వ తేదీన ప్రతివాదులు వాగన్లు లేని కారణంగా మిగిలిన జనపనారను పంపకపోయామని, ఒక నెల రోజుల గడువు కావాలని

అప్పీలుదారులకు లేఖ రాశారు. 1946 జూలై 3వ తేదీన లేదా దాని దగ్గరిలో అప్పీలుదారులకు అందిన ఈ లేఖకు ప్రతిస్పందనగా, గడువును 1946 జూలై 31 వరకు పొడిగించారు. ప్రతివాదులు సమాధానం అందుకున్నరోజే అంటే 1946 జూలై 9వ తేదీన ఒప్పందంలో పేర్కొన్నవిధంగా 5 పనిదినాల్లోగా గడువు పొడిగింపును తెలియజేయలేదని, అందువల్ల ఆటోమేటిక్ గా ఒప్పందాన్ని రద్దు చేశారని పేర్కొంటూ అప్పీలుదారులకు లేఖ రాశారు. ఈ లేఖ తర్వాత ఇరువర్గాల మధ్య మరికొన్ని ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిగాయి, చివరకు రూ.4,116 మొత్తానికి బిల్లును అప్పీలుదారులు ప్రతివాదులకు సమర్పించారని, వారు ఆ మొత్తాన్ని చెల్లించడానికి తమ బాధ్యతను నిరాకరించారని తెలిపారు. ఆ తర్వాత అప్పీలుదారులు అమ్మకపు నోటు లోని క్లాజ్ 11 ప్రకారం మధ్యవర్తిత్వం కోరుకుని తమకు, ప్రతివాదులకు మధ్య వివాదాన్ని బెంగాల్ చాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్‌కు సమర్పించారు. 1947 ఫిబ్రవరి 6న మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ ఒక తీర్పును వెలువరిస్తూ, పరస్పర అంగీకారంతో 1946 జూలై 31 వరకు ఒప్పంద గడువును పొడిగించారని, దాని ప్రకారం ప్రతివాదులు రూ.4,116 మొత్తాన్ని 1946 ఆగస్టు 10 నుంచి అవార్డు తేదీ వరకు సంవత్సరానికి 4% వడ్డీతో కలిపి అప్పీలుదారులకు చెల్లించాలని తీర్పు ఇచ్చింది. ఖర్చుల కారణంగా ప్రతివాదులు రూ.210 చెల్లించాల్సి ఉంటుందని పేర్కొంది. దాదాపు ఒక సంవత్సరం తరువాత, 1949 ఫిబ్రవరి 19న, భారత మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940 ప్రకారం, కలకత్తాలోని హైకోర్టుకు, దాని సాధారణ ప్రారంభిక సివిల్ అధికార పరిధిలో, సదరు తీర్పు పరిధిలో లేనిదని మరియు ప్రతివాదులకు కట్టుబడదని ప్రకటించాలని మరియు దానిని రద్దు చేయాలని కోరుతూ ప్రతివాదులు ఒక పిటిషన్ ను సమర్పించారు.

పిటిషన్ లో ప్రతివాదులు లేవనెత్తిన ప్రధాన అంశం ఏమిటంటే , మధ్యవర్తిత్వ నిబంధనను అమలు చేయడానికి అప్పీలుదారులకు అవకాశం లేదని , ఎందుకంటే అప్పీలుదారులు ఒప్పందానికి నిజమైన పక్షం కాదని , బెంగాల్ జూట్ మిల్ కంపెనీ అని , మరియు అప్పీలుదారులు కేవలం బ్రోకర్లుగా వ్యవహరించారని వాదన చేయగా . ప్రతిగా అప్పీలుదార్లు తమకు ప్రతివాదులకు మధ్య ఏ లావాదేవీలో సంబంధం లేదని, ప్రతివాదులు చేసిన ఆరోపణ తప్పని మరియు తమ అఫిడవిట్ లోని 16వ పేరాలో వారు ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు: –

"పిటిషన్ లోని 7వ పేరాకు సంబంధించి, దాని నిజమైన అభిప్రాయం మరియు ప్రయోజనం కోసం ఆ ఒప్పందాన్ని పరిశీలించాలని నేను కోరుతున్నాను. వ్యాపారం యొక్క ఆచారం లేదా ఉపయోగం లేదా అభ్యాసం ప్రకారం ప్రతివాది బ్రోకరేజ్ ను వసూలు చేయడానికి మరియు ఆ ఒప్పందం యొక్క నిబంధనలను అమలు చేయడానికి అర్హత ఉందని నేను ఇదివరకే పేర్కొన్నట్లు చెబుతున్నాను."

ఈ కేసును విచారించిన సిన్హా న్యాయమూర్తి. ఈ ఒప్పందం నేరుగా ప్రతివాదులకు, అప్పీలుదారులకు మధ్య ఉందన్న కారణంతో కొట్టివేసారు. అప్పీలుదారుల ఒప్పందాన్ని అమలు చేసే హక్కు ఆచారం ఉనికిపై ఆధారపడి ఉంటే సాక్ష్యాధారాలు తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉండేదని, ఆచారం ఉనికి ప్రశ్నను నిర్ణయించే అధికారం మధ్యవర్తులకు ఉండేదని న్యాయమూర్తి అభిప్రాయపడ్డారు.

సిన్హా జె. ఇచ్చిన తీర్పుతో సంతృప్తి చెందని ప్రతివాదులు అప్పీలుకు మొగ్గుచూపారు, దీనిని ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు చక్రవర్తి జె లతో కూడిన హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ విచారించి పరిష్కరించింది. గౌరవ న్యాయమూర్తులు ఇలా వ్యాఖ్యానించారు, తాము బ్రోకర్లుగా ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నామని మరియు వాణిజ్యయొక్క ఆచారవ్యవహారములు కారణంగా దాని నిబంధనలను అమలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నామని అప్పీలుదారుల సొంత వాదనను పరిగణనలోకి తీసుకుని , వారిని ప్రధాన పక్షంగా

పరిగణించడానికి సిన్హా జె. కు అవకాశం లేదు, మరియు ఒప్పందంలో ప్రధాన పక్షం కాని వ్యక్తి కోరిక మేరకు తీర్పు ఇచ్చే అధికారం మధ్యవర్తిత్వ ట్రిబ్యునల్ కు లేదనే కారణంతో తీర్పును రద్దు చేయబడింది. ఆ తర్వాత సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 109(సి) కింద హైకోర్టు నుంచి ధ్రువీకరణ పత్రం పొందిన అప్పీలుదారులు ఈ అప్పీల్ కు మొగ్గు చూపారు

ఈ అప్పీలును సంక్షిప్త ప్రాతిపదికన పరిష్కరించవచ్చని మాకు అనిపిస్తోంది. ట్రయల్ కోర్టులో అప్పీలుదారుల తరఫున దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ ను మేము జాగ్రత్తగా చదివాము, మరియు వారి కేసు వాదన అనగా, ఒప్పందంలో భాగస్వాములు కాదని లేదా ఆచారం లేదా వ్యాపారం యొక్క ఉపయోగం ద్వారా ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడానికి తమకు హక్కు ఉందనే ఏకైక కారణంతో ముందుకు వెళ్లాలన్న వాదన వారికి కాలదని , అని మేము భావించలేకపోతున్నాము. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, వారు తీసుకున్న వైఖరిని ఈ క్రింది విధంగా సంగ్రహించబడింది: –

(1) ప్రతివాదులతో ఎలాంటి మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందంలో తాము భాగస్వాములు కాదంటూ ప్రతివాదులు చేసిన ఆరోపణలను వారు అంగీకరించలేదు.

(2) ఒప్పందాన్ని, దాని ప్రధానాంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని, దానిని అమలు చేసే హక్కు తమకు ఉందని వారు కోర్టును కోరారు.

(3) వాణిజ్య యొక్క ఆచారం లేదా ఉపయోగం ప్రకారం ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడానికి తమకు హక్కు ఉందని వారు పేర్కొన్నారు.

ఈ కేసులో లేవనెత్తిన ప్రధాన వివాదం ఏమిటంటే, పంపిణీకి గడువు పొడిగింపు ఒప్పందంలో పరిమిత గడువులోగా ఇవ్వబడిందా అనేది. ఆ వివాదం కచ్చితంగా మధ్యవర్తిత్వ నిబంధన పరిధిలోకి వస్తుంది. బ్రోకర్లు (అప్పీలుదారులు) ప్రధాన పక్షం గౌతమ్ తట తాము గా ఒప్పందంలో భాగస్వాములు కాదని,

బెంగాల్ జూట్ మిల్ కంపెనీ తరఫున మాత్రమే ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారనే వివాదం మధ్యవర్తుల వద్దకు వెళ్లేవరకు లేవనెత్తినట్లు కనిపించడం లేదు. ఆ దశలో ప్రతివాదులు అటువంటి అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తడానికి అవకాశం ఉందని భావించినట్లయితే, మధ్యవర్తిత్వ క్లాజు పరిధిలోకి వచ్చిన మరో వివాదాన్ని మధ్యవర్తులకు సూచించిన తరువాత, ఈ తదుపరి వివాదం కూడా ఒప్పందం యొక్క నిజమైన వివరణపై ఆధారపడి ఉంటుంది, తద్వారా అప్పీలుదారులు ప్రధాన పక్షం గా కట్టుబడి లేరనే తమ వాదనను నిరూపించడానికి ప్రతివాదులు ఒప్పందాన్ని ఆశ్రయించాలి. పరిస్థితి అలా ఉంటే , అటువంటి వివాదం, ఒప్పందం యొక్క నిజమైన అభిప్రాయం పై ఆధారపడి ఉంటుంది , ఇది ఒప్పందం కింద లేదా దాని నుండి ఉత్పన్నమయ్యే లేదా దానికి సంబందించిన వివాదంగా కూడా కనిపిస్తుంది.

హేమన్ v. డార్విన్స్ లిమిటెడ్ (1) లో ఉదహరించిన ఒక భాగంలో లార్డ్ డ్యూనెడిన్ ఈ పరీక్షను ఇలా ప్రతిపాదించారు:-- "ఒక పక్షం ఒప్పందాన్ని ఆశ్రయించాల్సి వస్తే , ఆ వివాదం ఒప్పందం కింద వివాదం". ఇక్కడ, ప్రతివాదులు తమ కేసును నిర్వహించుటకు ఒప్పందాన్ని ఆశ్రయించాలి, అందువల్ల ఇది మధ్యవర్తిత్వ క్లాజ్ పరిధిలోకి వచ్చే వివాదం. హైకోర్టు హైకోర్టు అప్పీలేట్ బెంచ్ న్యాయమూర్తులు చేసిన తప్పిదం ఏమిటంటే , ఒప్పందం కింద అప్పీలుదారుల స్థానానికి సంబంధించి ప్రతివాది లేవనెత్తిన వివాదానికి సంబంధించి, ఒప్పందం కుదుర్చుకున్న ఒప్పందానికి సంబంధించిన వివాదంతో సమానమైన పర్యవసానాన్ని కలిగి ఉందని పరిగణిచడం.

అందువల్ల ప్రతివాదులు లేవనెత్తిన రెండు వివాదాలు మధ్యవర్తిత్వ క్లాజ్ పరిధిలోకి వస్తాయి అని మేము నిర్ధారణకు వస్తే, అప్పుడు సమస్య ముగుస్తుంది , ఎందుకంటే మధ్యవర్తులకు వివాదాలపై తీర్పు చెప్పే అధికారం ఉంటుంది , మరియు వారు చేసిన ఏదైనా చట్ట తప్పిదం లేదా వాస్తవం లేదా ఏదైనా విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో వారి వైపు నుండి ఏదైనా తప్పిదం గురించి మాకు సంభంధం లేదు. ఈ దృష్ట్యా ఒప్పందం యొక్క నిజమైన అభిప్రాయం నిర్ణయించడం మరియు ప్రతివాదుల వాదన

సర్టైనదా కాదా అని నిర్ణయించాలిసిన పని మాది కాదు. ఒకసారి వివాదం మధ్యవర్తిత్వకర్తల పరిధిలో ఉన్నట్లు తేలితే, వివాదం యొక్క యోగ్యతలను నమోదు చేయడం కోర్టు యొక్క పరిధిలో భాగం కాదు.

ఫలితంగా, మేము ఈ అప్పీలును అనుమతిస్తాము, హైకోర్టు అప్పీలేట్ బెంచ్ తీర్పును రద్దు చేస్తూ, సిన్హా జె. యొక్క ఉత్తర్వులను పునరుద్ధరించుతాము. అప్పీలుదారులు తమ ఖర్చులకు హక్కు కలిగి ఉంటారు.

మహాజన్ జె. -- ఖర్చులతో ఈ అప్పీలును అనుమతించాలన్న నా సోదరుడు ఫజల్ అలీ అభిప్రాయంతో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారుల ఏజెంట్: పి.కె.చటర్జీ

ప్రతివాదుల ఏజెంట్: ఎం.జి. పొద్దర్.

(1) [1942] ఏ. సి. 356.